

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Martii. Famæ plerique magnæ, malunt quàm bonæ esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

pateretur percussit alapa, vel illudit arundine, vel induit lusorio murice? Major mea quàm illorum impudentia, & malitia, & mendax fuero, si me illorum, qui Christum cruciârunt, prætulero. Quos fecerunt ignorantes, facio sciens & prudens, qui semel illi, sæpiùs ego. Quantum ergò mihi improbo est probum, si non me judicem dignum ætæ opprobrio? Esto, alii te ut bonum æstiment, & bonum existiment, an aliorum æstimatio te faciet inestimabilem? existimatio bonum? Non curatur inimus quod alii asserant non esse infirmum, judicet sanum. Quid eligeres, esse sanum, licet ab aliis considereris æger, an esse ægrum, & ab aliis credi sanum? tua infirmitas est tuæ laudis cupiditas. Cur tibi applaudis te laudari ut bonum, cum sis non modò bonus, sed malis peior, sed peiorum pessimus. Tantùm abest ut ægri se velint dici benè sanos, si non sinat, ut malè illos habeat, se ægros non haberi: immò solenne illis est morbi malum etiam hyperbolice exaggerare, & gaudeant id ab aliis fieri: sic sui contemptor uti est honoris osor gaudet se despici, aliorum in se opprobria sunt illi lætitiæ materia, aliorum de se laudes, æstimat fraudes: Non immerito illius moniti,

Plus laudatori, quàm tu tibi, credere noli.

20. DIES MARTII.

Famæ plerique magnæ, malunt quàm bonæ esse. *Livius l. 6.*

Martius.

Tessera.

211

Nec I.
fama.

Magna fama, magna est nota,
nisi cum ea conjuncta fuerit
bona vita. Quapropter va-
nitatum, quas in vanitatis sectatoribus observo,
maxima est, quod non satis illis sit fuisse vanos in
vita, nisi & post mortem relinquunt suae vanitatis
vestigia, fatuitatis monumenta. volunt vivere
post mortem fama posthumâ. Sic velle vivere,
quid est, nisi nolle sapere? Cupiunt laudari à poste-
ritate, hoc est ab illis, quos neque viderunt unquam,
neque videbunt. Quid infanius? illud enim per-
inde est, ac si dolerent se non fuisse à prioris etiam
aetatis hominibus laudatos ante aliquot videlicet
saecula, cum nondum essent. Quam multi olim
fuisse cum viverent gloria non tantum noti, sed cla-
ri, quorum memoria eodem sepulta est tumulo, quo
cadavera? Quorum prius praecone fama divulga-
bantur facinora, jam vix nota sunt nomina. Ubi pri-
mogeniti illi fortunae, ante quos ut passer ante mil-
yum, siluit orbis? Quomodo nunc de illis silet?
multi ex illis sola infamia sunt famosi. Adeo ruinosâ
res est fama, quam tamen solam non mortalem pu-
tant habere mortales.

II. Huic tamen inanitati quam multi inhiant.
Quid Ninum compulit, ut tot praelia committeret?
Semiramem ut tot extrueret aedificia? Myrsen Gra-
cum ut tot enavigaret maria? Alexandrum Magnum
ut tot peragraret regiones? Herculem Thebanum,
ut columnas eo quo posuit loco statueret? C. Cae-
sarem Romanum, ut justo quinquagies bis praelio
decertaret? Cyrum Persarum Regem, ut Asiam tra-
nsamque occuparet; Annibalem Carthaginensem,

O 2

ut

ut bellum tam contumax Romanis inferret? Pyrrhum Epirotarum Regem ut Italiam devastaret, Attilam Hunnorum Regem, ut totam expugnaret Europam. Non ideò tam ardua susceperunt & perfecerunt, ut cum viverent, à coætaneis tantum celebrarentur; sed ut ea quæ dicimus, qui nunc vivimus diceremus. Tanta fames famæ. Et illa tanto ambitu quæsitæ ut sit etiam tempore diuturna, quid prodest defunctus? ubi non sunt, laudantur, in mundis ubi sunt, cruciantur in orco. Melius illis fuisset si nulla fama nunquam fuisset, quam cum magna potius quam fuerint, sic interiisse. Quale enim est hoc solatium, supra terram clarere fama, infra terram ardere flamma.

III. Propone jam tibi quibus circumscriptur angustias; si spectas locum, punctum est in quo degis quid angustius? si tempus, momentum est quo vivis, quid contractius, & interim in tam modico & loci, & temporis spatio, immodicè laboras, & nihil non agis, pro re nihili. Jam verò quot sunt in illo ipso quo vivis oppido, qui ignorant non tantum quo fungeris munere, sed quo appelleris nomine. Progredere ulterius ad finitimos pagos: qui magis distant loca, obscurior est tua fama. Qui in proximis degunt urbibus, multi ne quidem animi rerum natura sciunt. Quàm sunt igitur arcta famæ pomæria, quæ vix egrediuntur urbis suburbia! vix notus es in urbe, quomodo eris clarus in orbe, sed esto, sis fama ubique clarissimus; quid conferat ad salutem famæ claritas, nisi illam illustret vitæ integritas? Tandem post impensos omnes labores, quæ ad sudorem, post evolutos omnes libros usque

Martius
ad palli
poris vi
tiglon
immort
cavit pr
Deus in
nos ver
ra mori
tatem à
dibus ve
reis vel
fatagun
Plus erg
fama: e

Fama

Plerum
tateNec no
bilitas.pia bon
te, no
titia su
extern
verè vi
gemm
centes
ma,

Martius
et ? Pre
evastaret
xpugnare
unt & pe
ntum cel
ne vivim
nto amb
quid per
n mundi
fuisset
agna pol
est hoc ill
frā terrar
ipitur
quo deg
m est qu
m modic
oras, d
quot
t non tan
eris nomi
gos : qui
Qui
n an fua
cta fam
urbia
in orbe
conferet
et vitæ
bores ul
os usque
ad

Martius.

Tessera.

213

ad pallorem, post exhaustas omnes & animi & corporis vires, usque ad cruorem, nihil supererit ex tantigloria nominis, nisi urna pulveris. Omnia Deus immortalis cum hominibus mortalibus communicavit præter immortalitatem, ideoque trito epitheto, Deus immortalis dicitur, quia nunquam moritur, nos veri mortales, quia nullo non die, ne dicam hora morimur. Illi igitur cum viderent sibi perpetuitatem à Deo denegatam, eam sibi vel sumptuosis ædibus vel militaribus stratagematis, vel bellicis adoribus vel heroicis facinoribus, post mortem nancisci sagunt; sed frustra, mortalium mortalis est fama. Plus ergo labores, ut sit tibi bona vita, quam magna fama: etenim;

Fama repleta malis, velocibus evolat alis.

21. DIES MARTII.

Plerumque nobilitas carnis, parit ignobilitatem mentis. *S. Hieron. in Epist.*

Nec nobilitas.

I. **C**hristiana Philosophia non fumosis atriorum imaginibus, non ornatu familiæ, non copia bonorum fluentium, non gentilitio lemmate, non avita gloria nobilitatem metitur. Ascititia sunt bona. Removenda sunt penitus illa externa, quæ circumstant, ut qualis, quisque sit verè videamus seponendæ opes, serice paragaude, gemmæ annuli, ædes marmore atque auro collucentes, parasiti famulorum greges, aliaque inanissima, velut in theatro pompa, nudum, & congestis

O 3

gestis